Diumenge 33è durant l'any, cicle A

NOMÉS TINC UN TALENT

per CONXA ADELL I CARDELLACH

Tenim la temptació de veure només els números vermells de tantes coses negatives, en les quals el desànim, la por, el desconcert i el dubte sembla que hagin ocupat el lloc segur que pensàvem tenir. Donar la culpa o queixar-nos per coses que venen d'anys enrere és no voler afrontar, o no poder afrontar, la sensació d'alguns fracassos que hem tingut al llarg de la vida.

Cada mort és com un lladre en la nit, com diu Pau a la segona lectura. Esborrona continuar llegint el text de Pau, escrit el segle I: «La gent es pensarà que tot està en pau i ben assegurat, quan de sobte vindrà la devastació, com els dolors a la dona que ha de tenir un fill, i no se n'escaparà ningú». Sortosament, ell mateix obre una escletxa en dir que nosaltres som «fills de la llum i del dia. No som pas de la nit ni de la foscor». El text acaba animant-nos a vetllar, que vol dir estar atents, tenir cura dels altres, no deixar caure fluixament els braços perquè sembla que no hi hagi res a fer. També ens anima a viure sòbriament, que vol dir revisar els valors i fer-ne una escala nova amb les coses realment importants, que potser són poques.

L'elogi a la dona de la primera lectura està en aquesta línia de vetllar, de no rendir-se, d'estirar recursos, de viure sòbriament per poder donar a qui no té.

La pregunta sobre què podem fer ens neguiteja, perquè sovint ens trobem en un atzucac, un carreró sense sortida. Però justament aquesta és la nostra sort, perquè no poder continuar endavant ens obliga a parar; parar ens obliga a descansar una mica; descansar en obliga a pensar; pensar ens obliga precisament a «comprometre'ns a complir alguna cosa», que és justament el significat de la paraula obligar.

En aquesta aturada ens adonem que només tenim a la mà un sol talent. Només un, però el tenim. No volem ser com el tercer personatge de la paràbola dels talents. No tenim por del Senyor, encara que sabem que és exigent. La por paralitza, però ara estem parats, aturats, per veure d'una altra manera. No amagarem el talent a la butxaca, intentarem sembrar en llocs nous, perquè puguem collir altres coses diferents i compartir-les, no amb qui té més sinó amb qui té menys.